

حمیدرضا علی‌نیا

روزنامه نگار

گزارش مسئله شهرسازی در جهان امروز یکی از مهم‌ترین مسائل توسعه محسوب می‌شود. بریتانیا، به‌ویژه پس از جنگ جهانی دوم، الگوی شهرسازی تازه‌ای را اتخاذ کرد که برای مدت‌ها نیاز به ساخت مسکن را در این کشور برطرف ساخت. اکنون با گذشت بیش از ۷۰ سال از آن دوران، ایده ساخت شهرهای جدید دوباره در بریتانیا رونق پیدا کرده است. با این حال، این مرتبه دیگر برنامه‌ریزان و جوامع محلی کنترل ساخت‌وساز در شهرهای جدید را برعهده ندارند و دولت برای تسهیل در ساخت مسکن به شرکت‌های خصوصی روی آورده است. در واقع با احیای ایده‌ای از دهه ۱۹۴۰، دولت حزب کارگر انگلستان امیدوار است تا با طرحی برای ایجاد جوامع جدید، بتواند بر موانع توسعه‌ای که تلاش‌های قبلی را با مشکل مواجه کرده، غلبه کند.

در یک بعدازظهر گرم در ماه جولای، فیروز تامپسون با افتخار در جاده تازه آسفالت‌شده‌ای به سمت نورث استو، شهری جدید در حدود شش مایلی شمال غربی کمبریج انگلستان، رانندگی می‌کند.

خانم تامپسون، یکی از ساکنان شهر جدید نورث استو، به یک تکه زمین خالی که در نهایت به یک بازار، فروشگاه رفاهی، کتابخانه و مرکز بهداشتی تبدیل خواهد شد اشاره می‌کند و می‌گوید: «این جایی است که مرکز شهر جدید خواهد بود.» در حال حاضر در همان نزدیکی یک دبیرستان و یک مدرسه کودکان استثنایی وجود دارد و به زودی یک پیش‌دبستانی نیز در آنجا افتتاح خواهد شد. تا سال ۲۰۴۰، این فرودگاه سابق جنگ جهانی دوم به یک شهر پررونق با ۱۰ هزار خانه و حدود ۲۵ هزار ساکن تبدیل خواهد شد یا حداقل دولت بریتانیا، مقامات منطقه‌ای و ساکنان اینجا امید دارند که نورث استو، تبدیل به چنین شهری شود.

امروزه، «نورث استو» تنها ۱۴۵۰ خانه در ترکیبی از بلوک‌های آپارتمانی کم‌ارتفاع و خانه‌های تک‌خانوار دارد که توسط مزارع، مکان‌های ساخت‌وساز و درختان تازه کاشته‌شده احاطه شده‌اند و هنوز سایه‌ای در برابر آفتاب ایجاد نمی‌کنند. نزدیک به یک دهه پس از شروع به کار برای ساخت این شهر، نورث استو به نمونه‌ای از کندی سرعت در شهرسازی تبدیل شده است که بریتانیا به استفاده از آن خود را از بحران مسکن دور می‌کند. آنتونی بریج، پژوهشگر مرکز شهرها (یک اتاق فکر شهرسازی در بریتانیا)، می‌گوید: «بریتانیا مدت طولانی‌تری نسبت به بسیاری از کشورهای همتای خود، چه در اروپا چه در آمریکای شمالی، بحران مسکن را تجربه کرده است. بریتانیا که یکی از بهترین سهام‌های مسکن در اروپا پس از جنگ جهانی دوم را داشت، دهه‌هاست که به عقب‌ماندگی در حوزه مسکن رسیده است.»

برای رسیدگی به نیاز روزافزون خانه، حزب کارگر به‌عنوان حزب حاکم کشور قول داده است که ساخت‌وساز را آزاد کند و طی پنج سال آینده ۸٫۵ میلیون خانه بسازد؛ سرعتی که آخرین‌بار در دهه ۱۹۶۰ مشاهده شد. بخشی از استراتژی حزب کارگر، ساختن شهرهای جدید با گسترش جوامع کوچک یا ایجاد شهرک‌هاست که خود احیای ایده‌ای از دهه ۱۹۴۰ است. راشل ریوز، وزیر دارایی بریتانیا، طی چندروز پس از برسرکار آمدن، اعلام

گزارش

پاول دوروف، مدیرعامل تلگرام ماه گذشته به دلیل ناتوانی در مدیریت محتوای افراطی در این پلتفرم در فرانسه دستگیر شد. مسئله‌ای که نگرانی‌ها دربارۀ فشار بر تلگرام را در چند هفته گذشته تشدید کرد و اکنون دیگر کار از کار گذشته است.

اپلیکیشن پیام‌رسان تلگرام اعلام کرده است که آدرس (IP) و شماره تلفن کاربران را در صورت داشتن درخواست قانونی معتبر، در اختیار مقامات قرار می‌دهد و این یک چرخش بزرگ برای شرکت تلگرام است که تاکنون بر حفظ حریم خصوصی کاربران خود تأکید داشت.

تصمیم این شرکت که سال‌ها از نظارت بر پلتفرم خود خودداری می‌کرد، پس از آن اتخاذ شد که پاول دوروف، مدیرعامل و یکی از بنیان‌گذاران آن، در ماه اوت در فرانسه به دلیل ناتوانی در مدیریت محتوای افراطی در تلگرام دستگیر شد. البته دربارۀ اینکه محتوای افراطی چیست

ایده‌ای قدیمی برای حل بحران مسکن در بریتانیا

شهرسازی جدید به سبک دهه ۵۰ میلادی

کرد که دولت برای رفع انسداد پروژه‌های مسکن متوقف شده از جمله «نورث استو»، وارد عمل می‌شود.

خانم تامپسون، به‌عنوان یکی از اولین افرادی که در سال ۲۰۱۷ به نورث استو نقل مکان کرد و نماینده شهر در شورای شهرستان بود، می‌گوید: «من با علاقه زیاد به ایجاد یک جامعه جدید به اینجا نقل مکان کردم اما توسعه آهسته بوده و باعث ناامیدی بسیاری از ساکنان شهر شده است. ساختن یک شهر جدید در شرایط پس از کووید که هزینه‌های ساخت‌وساز به شدت افزایش یافته، کار ساده‌ای نخواهد بود.»

قدمت مصائب شهرسازی

مشکلات شهرسازی در سرتاسر بریتانیا، قدمت درازی دارد. بر اساس گزارش مرکز تحقیقات، در چند دهه گذشته، کاهش عرضه خانه‌های جدید به یک بحران تبدیل شده و در مقایسه با سرعت خانه‌سازی در یک کشور اروپایی متوسط، بریتانیا را با کمبود بیش از چهار میلیون خانه مواجه کرده است. در نتیجه قیمت خانه‌ها بالا رفته و بی‌خانمانی‌ها افزایش یافته است. همچنین کمبود خانه، جابه‌جایی افراد برای مشاغل خوب و به‌تبع آن نیاز شرکت‌ها را برای جذب کارگران با استعداد دشوار کرده است.

بیشتر تقصیرها متوجه نظام برنامه‌ریزی توسعه کشور است. در اواخر دهه ۱۹۴۰، سیستمی معرفی شد که برای ساخت‌وساز نیاز به مجوز از یک مرجع برنامه‌ریزی شهری داشت و توسط ساکنان محلی کنترل می‌شد. تقریباً در همان زمان، در میان نگرانی‌ها در مورد گسترش شهری، «کمرند سبز» در اطراف شهرها ایجاد شد تا توسعه شهر را محدود کند. در طول سال‌ها، سیستم برنامه‌ریزی شهری به تأخیر در ساخت‌وساز منجر شده است؛ زیرا ساکنان تمایل دارند نسبت به تغییرات جدید در محیط زندگی خود محتاط باشند. در عین حال حفاظت از کمربند سبز شهری که در برنامه‌ریزی شهری بریتانیا نقش مهمی داشته، موجب شده تا ساختمان‌ها از مناطقی با زیرساخت‌های موجود دور شوند.

آقای بریج، پژوهشگر شهری در این‌باره می‌گوید: «این یک حادثه تاریخی بود که سیستم برنامه‌ریزی بریتانیا را NIMBYism (منافع منحصربه‌فرد من در برابر منافع شما) نامیدند (جنبش در حیطا خلوت من نه) که در آن مردم مخالف توسعه محلی و ساخت‌وساز در محیط زندگی خود هستند، اوضاع بدتر شد. «و ادامه می‌دهد: «سیستم اختیاری مادر بریتانیا مورد به‌مورد و غیرقابل پیش‌بینی است.

جهان

که جذابیت و سادگی روستاهای کوچک با امکانات رفاهی بالا را ندارند.»

سال‌هاست که کمبریج شایر، شهرستانی که نورث استو را در خود جای داده است، برای ساخت خانه‌های بیشتر چالش دارد. شهرت دانشگاه کمبریج آن را به قطبی برای کسب‌و کارهای علمی نوآور تبدیل کرده اما کارفرمایان می‌گویند که به‌دلیل گرانی مسکن برای جذب کارگران با مشکل مواجه هستند. قیمت خانه ۱۳ برابر میانگین درآمد سالانه در شهر و ۱۰ برابر در مناطق اطراف آن است.

بریجت اسمیت، رهبر شورای منطقه کمبریج شایر جنوبی و یک مقام محلی و مسئول برنامه‌ریزی، می‌گوید که این بحران باعث شده تا کسب‌و کارها بپرزند که آیا کمبریج برای آن‌ها مناسب است یا خیر. برای بسیاری از این شرکت‌ها، گزینه بهتر خروج از کشور و برپایی کسب‌وکار در مکانی دیگر است.

منطقه کمبریج شایر برنامه‌هایی برای ساخت ۹ ساختمان مسکونی در مقیاس بزرگ با بیش از ۳۶ هزار خانه جدید را تا اواخر دهه ۲۰۴۰ دارد که شامل گسترش شهر به سمت دو شهر بزرگ دیگر در حومه آن است. شورای منطقه می‌گوید که تنها سیستم برنامه‌ریزی شهری نیست که مانع ساخت خانه می‌شود، بلکه مجموعه‌ای از مسائل دیگر از جمله تأمین نشدن به‌موقع بودجه شورا، نرخ‌های بهره بالا، کمبود آب و انتظار طولانی برای اتصال به شبکه برق و زیرساخت‌های دیگر مشکلات ساخت‌وساز شهری را افزایش می‌دهد.

شرکت Homes England، آژانس مسکن و بازسازی دولتی و برنامه‌ریز اصلی در نورث استو، تصدیق می‌کند که شهر شروع سختی داشت؛ فاز اول که توسط یک توسعه‌دهنده متفاوت ساخته شد، کاملاً موفق نبود و فاقد زیرساخت‌های اجتماعی لازم برای توسعه بیشتر بود. همچنین سطح سرمایه‌گذاری اولیه که برای موفقیت ضروری است، بسیار بالا بود که کاملاً تأمین نشد. از این‌رو اکنون آژانس ساخت مسکن Homes England برای ساخت بسیاری از جاده‌ها، فضاهای سبز و مدارس قصد دارد با فروش قطعات زمین آماده برای ساخت‌وساز، پول خزانه‌داری را جبران کند.

در سال گذشته، این شهر دارای یک مرکز ورزشی و یک ساختمان موقت اجتماعی شده است اما هنوز هیچ فروشگاه‌ای وجود ندارد و فقط امکانات پزشکی محدودی موجود است. ساکنان اولیه مجبور بودند جامعه خود را از ابتدا بسازند. به این ترتیب نقش ساکنان محلی برای ساخت شهر خود اهمیت بالایی دارد. خانم تامپسون و یکی از همسایه‌هایش گروهی به نام Northstowe Foodsies راه‌اندازی کردند که کامیون‌های مواد غذایی را برای رفع نیازها به شهر می‌آورد. به این ترتیب جوامع در شهرهای جدید فوق‌العاده فعال هستند اما این‌ باز هم کمبودها را جبران نمی‌کند و مردم می‌خواهند مکان‌های بیشتری برای رفتن داشته باشند.

ساکنان انتظار دارند تا امکانات رفاهی بیشتری از راه برسد و امیدوارند تا برنامه‌ریزان و دولت به وعده‌های خود عمل کنند. برای دیگران، وعده‌ها از قبل شکسته شده‌اند. مسائلی مانند دسترسی راحت به وسایل حمل‌ونقل و زیرساخت‌های مهم دیگر از مهم‌ترین دغدغه‌های ساکنان این شهر است. بعضی در مورد آینده این شهرها مشکوک هستند. خانم تامپسون با همه‌خوش‌بینی، معتقد است که هیچ چیز مشخصی در مورد اینکه آینده نورث استو چگونه خواهد بود وجود ندارد.

منبع: نیویورک تایمز

atiyeno.ir

خبر

جریمه اپل و گوگل در اروپا

دیوان دادگستری اروپا در دو حکم مهم و پریپامد، بر محکومیت میلیاردری دو شرکت بزرگ فعال در زمینه فناوری ارتباطی مهر تأیید زد. بر اساس این احکام گوگل باید ۲۰۴ میلیارد یورو جریمه و اپل ۱۳ میلیارد یورو مالیات معوقه بپردازند. مناقشه اتحادیه اروپا با دو شرکت اپل و گوگل بر سر میزان مالیات معوقه و نقض قانون ضدانحصار از سال‌ها پیش در جریان است. با حکمی که روز سه‌شنبه، ۱۰ سپتامبر از سوی دیوان دادگستری اروپا صادر شد اپل شکست سختی را تجربه کرد و حکم اولیه دربارۀ پرداخت ۱۳ میلیارد یورو مالیات معوقه از سوی این شرکت تأیید شد. قضات دیوان عالی، حکم دادگاه قبلی را نقض کرده و حق را به اتحادیه اروپا دادند.

سابقه این دعوی حقوقی و مالیاتی به سال ۲۰۱۶ برمی‌گردد. در آن سال کمیسیون اروپا این دعوی را مطرح کرد که ایرلند به‌عنوان مقر اصلی اپل (تولیدکننده آیفون) در اروپا، در فاصله ۱۹۹۱ تا ۲۰۱۴ تعرفه مالیاتی اندکی (پنج هزارم درصد درآمد) برای این شرکت وضع کرده که ناقض قوانین و مقررات اتحادیه اروپاست. معنای این تصمیم ایرلند این بود که اپل برای مثال از سود یک میلیون یورویی خود تنها باید ۵۰ یورو به اداره مالیات ایرلند بپردازد. هیچ شرکت دیگری در اتحادیه اروپا مشمول چنین تسهیلاتی نبوده است. در همین رابطه کمیسیون، خواهان پرداخت ۱۳ میلیارد یورو مالیات معوقه و سود آن از سوی اپل شد؛ مبلغی که در دست هیئت‌امنا ماند تا دادگاه دربارۀ آن حکم دهد. در این سال‌ها تأکید اپل این بوده که سود دو شرکت وابسته به آن در ایرلند در آمریکا مشمول مالیات شده و هرگونه دعوی اتحادیه اروپا دربارۀ این سودها به معنای اعمال مالیات مضاعف است. شکایت اپل در سال ۲۰۲۰ در دادگاهی در اروپا مورد قبول قرار گرفت و این دادگاه حکم داد که اپل تعهدی در پرداختن مالیات مورد ادعای کمیسیون اروپا ندارد. کمیسیون اما با رجوع به مرجع قضایی بالاتر، یعنی دیوان دادگستری اروپا خواهان تجدیدنظر در این حکم شد. دوری این دیوان در روز سه‌شنبه عملاً پیروزی بزرگی برای کمیسیون بود. بنا به حکم این دیوان، تسهیل مالیاتی ایرلند برای اپل نقض قوانین اتحادیه اروپاست. دیوان با پرهیز از ارجاع دوبارۀ پرونده به دادگاه اول برای بررسی مجدد و با صدور حکم نهایی در این مناقشه، پرونده را مختومه اعلام کرد. به این ترتیب ایرلند موظف شده است که مبلغ یادشده را از اپل مطالبه کند.

مارگارت وستاگر، کمیسر اتحادیه اروپا در امور رقابت و مقابله با انحصارگرایی با ابراز خرسندی از حکم دیوان دادگستری اروپا، آن را نه‌تنها یک پیروزی برای کمیسیون بلکه یک پیروزی بزرگ برای شهروندان اروپا و اعمال عدالت مالیاتی توصیف کرد. او گفت که کمیسیون از این بعد نیز موارد مشابه را به مراجع قضایی خواهد کشاند.

بنابر معیار مطرح‌شده در سازمان توسعه و همکاری‌های اقتصادی که بیش از ۳۵ کشور صنعتی جهان را دربرمی‌گیرد، هر شرکتی که با فعالیت‌های بین‌المللی خود بیش از ۷۵۰ میلیون یورو در سال درآمد داشته باشد باید مالیاتی معادل ۱۵ درصد از سود خود را بپردازد. این معیار به تدریج به راهنمای عمل و تصمیم‌گیری‌های کشورهای اتحادیه اروپا بدل می‌شود.

مقابله کمیسیون اتحادیه اروپا با تسهیلات مالیاتی غیرقانونی کشورهای عضو برای شرکت‌های بزرگ، از سال ۲۰۱۳ شروع شده است. کشورهایی مانند لوکزامبورگ، هلند و ایرلند برای جلب انتقال مقر شرکت‌هایی مانند استارباکس و فیات تعرفه‌های مالیاتی بسیار پایینی در نظر گرفتند که از نظر کمیسیون نوعی کمک و یارانه دولتی غیرقانونی به یک شرکت خاص تلقی می‌شود، در حالی که سایر شرکت‌ها مشمول چنین تسهیلاتی نشده‌اند.

دیوان دادگستری اروپا در حکمی جداگانه در روز سه‌شنبه مقرر کرد که شرکت گوگل نیز باید جریمه‌ای را که کمیسیون اروپا سال ۲۰۱۷ علیه این شرکت وضع کرده است بپردازد. به این ترتیب دیوان بر حکم اولیه صادرشده از دادگاه اتحادیه اروپا مهر تأیید زد. این جریمه در این ارتباط وضع شده بود که گوگل با استفاده از برتری ماشین جست‌وجوی خود، در سطح اروپا جدول قیاس قیمت‌های خود را در رأس پاسخ‌ها برای این جست‌وجو قرار داده و عملاً با سوءاستفاده از موقعیت خود مانع رقابت آزاد شده بود. دادگاه اتحادیه اروپا در نوامبر ۲۰۲۱ این جریمه را تأیید کرد اما گوگل از دیوان دادگستری اروپا خواهان تجدیدنظر در این حکم شد؛ تلاشی که در نهایت ناموفق ماند.